



בס"ד י' תמוז ה'תשפ"ב
הדלקת נרות - 19: 31
צאת השבת - 20: 22
רבנו תם - 21: 17



שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1115

@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - יום רביעי עד 02: 10
@ ביום חמישי טו' תמוז הילולת "אור החיים הקדוש",
רבינו חיים בן עטר זיע"א, בהר הזיתים בירושלים.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין : **054-7743834**



כפטידין: "והיה שארית"
(מיכה ה')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

אברהם יגל

לעיני **בבאי מוסאי** בן **אברהם ז"ל**
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פרשת בלק

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21: 30

מענייני הפרשה:

- ➔ בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את בני ישראל.
- ➔ בלעם מסרב בתחילה, כיוון שה' לא מרשה לו.
- ➔ אתונו של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק.
- ➔ בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים.
- ➔ בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה.
- ➔ בלעם מייעץ לבלק להחטיא את עם ישראל, ועל ידי כך יאונה להם רע (זמרי והעם חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר המגיפה).

"וירא בלק בן צפור"

למה נקרא שמו **בלק** - שבא **ללוק** את דמם של ישראל.
בן צפור שעף עליהם **כצפור** לקללם. (בעל הטורים)

"הנה עם יצא ממצרים"

למה היה צריך להזכיר זאת? מפרש ה"אור החיים", שבלק אמר לבלעם, אתה היית מהיועצים של פרעה על גזירת היאור והתבן, ועצותיך לא הצליחו, והראה "הנה עם יצא ממצרים" בכבוד ובריבוי, ואמר לו, עכשיו לך איתם בדרך אחרת.

"וילך מואב מפני העם מאד כי רב הוא" (כ"ב-ג)

בספר ה"כתב והקבלה" כותב: זוהי דרכם של רשעים, מואב ראה ושמע את כל אשר עשה ישראל לאמורי ולא לקח מוסר, והרי כמה ניסים קרו כאן, ולא עלה על דעתו שכל אלו מעשי ה' שנעשו בהשגחה אלוקית, אלא "ויגר מואב", למה? "כי רב הוא", ולא תלה נצחונם בהשגחה.

"ויבוא אלוקים אל בלעם לילה" (כ"ב כ')

כתוב ב"תנא דבי אליהו" (הובא ב"אמרי אמת"), שבלעם לא ישן כל הלילה לפני שהלך לקלל את בני ישראל, והבאי רמז לכך, דאצל לבן כתיב "ויבוא אלוקים אל לבן הארמי בחלום הלילה", ואילו בבלעם כתיב "ויבוא אלוקים אל בלעם לילה" -ולא כתוב 'בחלום הלילה', ולכן לומדים שהיה ער.

"וידך את האתון" - ולא קלל אותה לפי שהיה דעתו לקלל את ישראל ואין שתי קללות ביום אחד דכתיב "לא אוסיף לקלל". אי נמי מפני שלא הגיע הרגע של הזעם.

Ⓜ **"וילך שפ"י" (כ"ג ג')**
שפי ר"ת **שמנן פתן יין**. אומר ה"חתם סופר", הגמ' (שבת י"ז:) אומרת, גזרו על פתן משום יין, ויין משום בנותיהם, ועצת בלעם היתה להכשיל את בני ישראל בבנות מואב, איך? ע"י שיאכלו משמנם ומפיתם ומינם ואז ייכשלו בבנותיהם, וזה מרומז במילה "שפי".

"הנה ברך לקחתי וברך וכלא אשיבנה"

ר"ת **הנה ברך לקחתי**, הוא **הבל**, לרמוז כי שורשו מן הבל. אמנם מוכרח הוא לברכם מהבל העליון ההוא: Ⓜ **"כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון..."**

הגמ' בתענית (ט'). אומרת שהבאר שהלכה עם ישראל במדבר היתה בזכותה של מרים. אומר ה"חתם סופר", הדבר רמוז במילים "**מראש צורים**", שתי אותיות הראשונות של המילה "**מראש**" - **מ**, ושתי אותיות אחרונות של "**צורים**" - **ים**, ביחד **מרים**. רמז נוסף בתהילים קי"ד ח' "**ההפכץ הצור אגם מים**", סופי תיבות **מרים**.

Ⓜ **"הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" (כג ט')**
לכאורה מה הקשר בין זה שישאל לבדד ישכון, לבין זה שלא יתחשב בגויים? אלא מסבירים שעם ישראל רק כשהוא יושב בדד, רק כשהוא מובדל ומופרד מאומות העולם, רק אז "ובגויים לא יתחשב", ואין לו ממה לפחד מהם. אבל כשח"ו מתערבבים בגויים אז יש ממה לפחד. ודומה הדבר לאש שעליה סיר עם מים, האש יכולה לבשל ולאדות את המים, אבל רק בתנאי שיש חציצה בין האש למים, אבל כשאין חציצה אז המים יכבו את האש.

פינת הניבים והפתגמים

ליבעי איניש רחמי אפילו עד זיבולא בתרייתא שלמא
ביטוי שמשמעו: האדם צריך לבקש רחמים מן השמים שיהא לו שלום כל ימי חייו ואף ביום קבורתו, עד השלכת העפר האחרון שבכיסוי קבורתו.
מקור הביטוי הוא בגמרא בברכות ח. שם רבה בר שילא דורש את הפסוק מאיוב "השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר" (ג,כב) שעל האדם להתפלל שיהא לו שלום כל ימי חייו ואף ביום קבורתו, עד השלכת העפר האחרון שבכיסוי קבורתו.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות ארבע הצומות

א' - נאמר בזכריה: "כה אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי, יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים. ופירשו חז"ל, **צום הרביעי זה צום י"ז בתמוז**, כי חודש תמוז הוא הרביעי לחודש ניסן. **צום החמישי, זה צום תשעה באב**, כי החודש אב הוא החמישי לחודש ניסן. **צום השביעי, זה צום גדליה** שחל בשלשה בתשרי, ו**צום העשירי, זה צום עשרה בטבת**. וכל ישראל מתענים בימים אלו מפני הצרות שארעו בהם, כדי לעורר ולפתוח הלבבות לדרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ולמעשה אבותינו שהיו כמעשינו עתה עד שגרמו להם ולנו אותם הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב מעשינו, כמו שנאמר: והתוודו את עוונם ואת עון אבותם.

ב' - חמישה דברים אירעו ביום י"ז בתמוז: **נשתברו הלוחות, בטל התמיד, הובקעה העיר בתקופת חורבן הבית השני, שרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל**.

ג' - הכל חייבים להתענות בארבעה הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל.

ד' - כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות, והמחמיר תע"ב.

ה' - מי ששכח ובירך ביום התענית על דבר מאכל, או משקה, יטעם ממנו משהו כדי שגרונה יחנה.

ו' - המתענה תענית צבור צריך לומר **"עננו"**, בין בשחרית בין במנחה, באמצע שומע תפלה ובמקומות שנוהגים לומר **"עננו"**, בשומע תפלה בכל התפילות, גם בערבית של ערב התענית אף על פי שאין מתענים מהערב, מנהגם נכון על פי ההלכה.

ז' - אם שכח ולא אמר **"עננו"** עד שאמר **"ברוך אתה ה'"** כדי לחתום **"שומע תפלה"**, אינו רשאי לסיים **"למדני חוקיך"** כדי שיוכל לחזור ולומר **"עננו"**, אלא יסיים תפלתו ויאמר **"עננו"** מבלי חתימה בסוף **"אלקי נצורי"**. אבל בין ברכת **"שומע תפלה"** ל**"ירצה"**, אין לומר **"עננו"**, דהוי הפסק.

ח' - יחיד שמתפלל תפילת שמונה עשרה עם חזרת השליח ציבור, אף על פי שאומר עמו כל סדר הקדושה, אינו אומר עמו **"עננו"** בין גואל לרופא, לא ב**"שומע תפלה"**.

ט' - מוציאים ספר-תורה בשחרית ובמנחה וקוראים בפרשת **"ויחל"** שלשה עולים. אדם שלא מתענה אין לו לעלות לקריאת ספר-תורה.

י' - הכהנים נושאים כפיהם גם במנחה. וכהן שאינו מתענה לא ישא כפיו, ויצא לחוץ בעת נשיאת כפים.

יא' - פטט המנהג בארץ ישראל שמניחים תפילין בתעניות צבור **בשחרית בלבד**. ויש שנהגו להניח תפילין גם במנחה של תעניות צבור, כדי להשלים מאה ברכות, אך לא ראינו כיום שנהגו כן בארץ ישראל, והנח להם לישראל.

יב' - מעיקר הדין מותר לעשות חופה בתעניות צבור אף בשחרית, כגון בצום גדליה, עשרה בטבת וצום י"ז בתמוז. אלא שעדיף יותר לעשות החופה במוצאי הצום לאחר צאת הכוכבים.

יג' - הישן שנת קבע (חצי שעה) בליל התענית וקם לפני עלות השחר, אסור לו לאכול ולשתות- אלא אם התנה לפני כן.

יד' - חולה שאין בו סכנה, פטור מלהתענות. וכן חולה שנרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחוליו, פטור מלהתענות. וכן זקנים ותשושי כח שמצטערים בתעניתם, פטורים.



מכל מלמד השכלתי

"ויקראו מלאך ה'" (כ"ב - כ"ד)

עשר פעמים נאמר בפרשה **"מלאך ה'"**.

אומר הגר"א מוילנא, שהם כנגד עשרה ניסיונות שהתנסה בלעם הרשע ולא השגיח בכולם.

א. **"ויתיצב מלאך ה'** בדרך לשטן לו והוא רוכב על אתונו ושני נערי עמו" (פסוק כ"ב).

ב. **"ותרא האתון את מלאך ה'** נצב בדרך וחרבו שלופה בידו" (פסוק כ"ג).

ג. ויעמד **מלאך ה'** במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה" (פסוק כ"ד).

ד. **"ותרא האתון את מלאך ה'** ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה" (פסוק כ"ה).

ה. **"ויסוף מלאך ה'** עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנסות ימין ושמאלו" (פסוק כ"ו).

ו. **"ותרא האתון את מלאך יהוה** ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויד את האתון במקל" (פסוק כ"ז).

ז. **"ויגל ה'** את עיני בלעם וירא את **מלאך ה'** נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו" (פסוק כ"ח).

ח. **"ויאמר אליו מלאך ה'** על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי" (פסוק כ"ט).

ט. **"ויאמר בלעם אל מלאך ה'** חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי" (פסוק ל"ד).

י. **"ויאמר מלאך ה'** אל בלעם לך עם האנשים ואסס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר" (פסוק ל"ה).

לרגל הילולת ה"אור חיים" הקדוש,

שהשבע טו' תמוז פקידת שנתו

רבינו חיים בן עטר זיע"א היה צורף כסף אבל היה ממחר ועושה מלאכתו ע"ר אי ותורתו ק"ע, וכשעדיין נשאר לו הממון מהעסק האחרון, ישב ולמד ולא עבד במלאכתו עד שכלתה הפרוטה מהכיס.

"א-ל מוציאים ממצרים" (כ"ג - כ"ב) אתה אמרת **"הנה עם יצא ממצרים"**, לא יצא מעצמו אלא האלקים הוציאים. (רש"י) בספר **"אפריון"** לבעל הקיצור שו"ע שואל: מדוע בלעם אומר **"מוציאים"** בלשון הווה, בעוד שבלק אמר **"עם יצא"** בלשון עבר?

"האור החיים" מתרץ, הגמ' בפסחים אומרת, בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים. אומר האור החיים, שזו מציאות, שכל שנה בליל הסדר שהקב"ה מוציא אותנו מהמצרים שלנו, ולכן מוציאים בלשון הווה, שלא היתה יציאה אחת, אלא כל שנה ושנה הוא **"מוציאים ממצרים"**.

תפילה מעומק הלב בתוך המקפא החשוך

סיפר לי הרב חיים זאיד שליט"א סיפור מדהים: יש לי גיס יוסי שגר בבני ברק. התקשר אלי בחול המועד סוכות תשפ"ב, הזמין אותנו לבוא אליו לסוכה, אמר שהוא עושה מסיבת הודיה.

התפלאתי, מסיבת הודיה? לא שמענו שמישהו היה חולה ונתרפא... יוסי אמר לי: "תבוא ותשמע למה אני עושה סעודת הודיה".

הגענו אל יוסי הביתה לסוכה בבני ברק, והוא סיפר סיפור מרטיט לב עם דמעות.

יוסי נסע בערב סוכות ברחוב שלמה המלך. בכניסה של הרחוב ממוקמת החנות "אשפר חנות בשר". הוא מבחין בשלט גדול בו כתוב "אשפר בשר- לכבוד החגים מבצעים מטורפים". נכנס לחנות, ואכן, הבשר נמכר בהוזלה משמעותית.

יוסי התלהב מהמבצעים, הוא העמיס את הארגזים, ונפרד מכמה אלפי שקלים אבל זה שווה, כמו הבשר יכולה להספיק לו ולמשפחתו לתקופה ארוכה בהחלט. הגיע הביתה ומספר לאשתו בהתלהבות על המבצעים המשמעותיים. אומרת לו: "בעלי היקר, אין לי מקום במקפא, אפילו לא לשתי תבניות. אתה מביא לי ארגזים, אין לי היכן לאכסן את כל זה..."

אמר לה יוסי: "את צודקת, לא חשבתי על זה". לבסוף, חשב ועלה במוחו רעיון. הרי הוא ר"מ בישיבה בבני ברק. הוא צלצל למזכיר של הישיבה הרב אמסלם, ביקש ממנו להכניס את כל הקרטונים לחדר קירור גדול של הישיבה. מזכיר הישיבה סירב, אך יוסי אמר לו: "תעשה לי טובה, זה ענין של שלום בית". שכנע אותו ולבסוף הוא הסכים.

הוא הביא לו את המפתח, ויוסי הכניס את כל הארגזים ושם עליהם שלט 'פרטי נא לא לגעת'.

בחול המועד סוכות אומרת לו אשתו: "לך בבקשה, תביא מהמקפא שני צלי כתף, שוקיים וכרעיים, שנכין מטעמים בשבת חול המועד ובשמחת תורה.

יוסי נוסע ברחוב רבי עקיבא, פונה ימינה לחזון איש ושם עוצר אותו בחור. הוא מחייך אליו, ואומר לו: "הרב אתה לא זוכר אותי?! אני דודי, הבן של אבי מחדרה, מגיע לי מזל טוב, התארסתי".

הבחור הזה בן שלושים ושמונה, הוא זכה להתארס- שמחה גדולה. יוסי גיסי חיבק אותו ואיחל לו מזל טוב. אמר לו: "תמסור לאבא מזל טוב". דודי אמר ליוסי "כדאי שאתה תתקשר אליו בעצמך".

יוסי אמר לו: "טוב, אני אתקשר אליו, אך אם אני לא אשיג אותו תמסור לו מזל טוב בשמי".

יוסי נכנס לאוטו, ואמר לעצמו: פעמיים הוא אמר לי תצלצל לאבא שלי. הרי זה חבר שלי שגר בחדרה ושפך הרבה דמעות ותפילות כדי שהבן הזה יתחתן, אני לא אצלצל אליו, אני אסע אליו.

הוא נסע מבני ברק לחדרה ואמר הריני הולך לקיים מצווה לשמח יהודי. הוא נסע נסיעה של חמישים דקות, הכל בשביל לשמח יהודי...

הוא הגיע, חיבק אותו ואמר לו בהתלהבות מזל טוב. החבר בכה מרוב שמחה ומאוד התרגש שיוסי נסע במיוחד עד אליו להגיד מזל טוב ולא הסתפק רק לברכו דרך שיחת טלפון.

אמר לו היהודי מחדרה: "בוא ונעשה 'לחיים'. דע לך שאתה שימחת אותי ואני רוצה שתגיע לחתונה ויחד

נרקוד ונשיר 'הטוב כי לא כלו רחמך'.

יוסי אמר לו "בעזרת ה'", נפרד ממנו וחזר לבני ברק, הוא נסע לשיבה, ירד לחדר קירור, לקח מה שצריך, עמד לצאת החוצה אך הדלת של המקפא נסגרה עליו. המקפא אטום וחשוך, יוסי פותח את הטלפון אך לא הייתה קליטה ואין סיכוי שתהיה קליטה במקום אטום שכזה.

הוא מאיר עם הפנס של הטלפון, לוח השעונים מראה קור של 40 מעלות. מחפש את כפתור המצוקה, לוחץ עליו אך הכפתור לא פועל.

יוסי נבהל, הרי אין סיכוי שמישהו ישמע את הצעקות שלו, הוא ידע שתוך ארבעים דקות הוא ייכנס למצב של היפותרמיה ואז אין סיכוי שיוותר בחיים.

יוסי מבין שתוך ארבעים דקות הוא מסיים את חייו "ח"ו עלי אדמות. מספר לנו בדמעות שליש, שהתחיל לומר וידוי, הוא אמר קריאת שמע, הוא ישב ובכה, הוציא פתק וכתב לילדיו צוואה.

עברו כעשרים ושתים דקות, הרגיש שקשה לו לנשום. הוא שכב על הארגזים באפיסת כוחות, וכל הזמן הוא צעק 'אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אני בידיו של בורא עולם'.

הוא הרגיש שסופו קרב, ואז הוא פנה לבורא עולם ובדמעות רותחות אמר: "ריבוננו של עולם, אני רוצה לומר לך את המילים האחרונות.

לפני כחצי שעה נסעתי לחדרה כדי לשמח יהודי, לחשוב על השני. הוא אמר לי 'אני ארקוד איתך בחתונה יד ביד ונשיר 'הטוב כי לא כלו רחמך'.

אנא ריבוננו של עולם, תן לנו לרקוד ולשיר ביחד 'הטוב כי לא כלו רחמך'. ואז קרה הלא יאומן.

באותה שנייה שיוסי התפלל הצעק לבורא עולם ממעמקי ליבו, נדלק הפלאפון הנייד שלו, דבר שדו יתכן במציאות. מיד התקשר למזכיר הישיבה עם ידו הקפואה. הטלפון צלצל והמזכיר ענה ושאל: "מי זה מתקשר, אני לא עונה עכשיו..."

הוא בא לנתק, ויוסי צעק לו: "רגע, אל תנתק אני במקפא, בוא תרד אלי". בתחילה המזכיר לא הבין, אך לבסוף התעשת. הוא רץ למקפא, פתח את הדלת, ראה את יוסי שוכב.

הוא משך אותו, הביא לו לשתות, חימם אותו והחזיר את רוחו.

המזכיר הזה, אמסלם, שהוא היחיד שנמצא בישיבה, הוא אב הבית, אמר דבר מדהים. "דע לך שאני תמיד מקפיד בחול המועד לסגור את הטלפון, אך היום במקרה פתחתי את הטלפון כדי לתת לאשתי איזשהו מספר שנמצא אצלי באנשי קשר.

כשהתקשרת אמרתי לך שאני לא מדבר עכשיו, בדיוק ברבע שעה הזאת שהטלפון שלי היה זמין, והייתה קליטה שזה דבר לא הגיוני, ובדיוק ענית לטלפון.

סיים יוסי גיסי את סיפורו מקפא העצמות, תרתי משמע, ואמר: "לכן הזמנתי אתכם למסיבת הודיה, בזכות בורא עולם שפדה אותי ממוות לחיים, אזכה לרקוד ולשיר בחתונה 'הטוב כי לא כלו רחמך'".

אדם צריך לדעת שכל מה שאדם עושה לעצמו הוא עושה, בזכות זה שיוסי לא חסך זמן ולא התעצל נסע עד חדרה כדי לשמח יהודי שהבן שלו זכה לשידוך בגיל שלושים ושמונה, וקיבל את חייו במתנה.

(הרב צבי נקר שליט"א)

דיבורים של חמור

"ויפתח ה' את פי האתון"

ביאר ה'אמרי כהן: אומות העולם שמעו שאין כוחו של משה אלא בפיו, וחשבו שכוחו בנאומיו - דברן גדול הוא, אך לא השכילו לברר ולדעת שכוחו אינו אלא בתפילה. לכן, זה לעומת זה, הלכו ושכרו את בלעם שהיה רברבן ודברן גדול, מחרף ומגדף, כדי להכניע את כוחו של משה.

זוהי הסיבה "ויפתח ה' את פי האתון" - רצה הקב"ה להראות שגם אתון יכולה להיות נואמת טובה...

סיפור חסידי:

פעם נכנס אפיקורוס ישראל לביתו של האדמו"ר, ושטח לפניו את ספקותיו וקושיותיו על עיקרי האמונה. בין השאלות, אמר: מצאנו בתורה על אתונו של בלעם שדיברה בלשון בני אדם, נו... באמת... וכי ניתן להעלות על הדעת שחמור ידבר בלשון בני אדם?! ענה לו הרב: "למה אתה חושב שלא?! אם אדם חכם כמותך יכול לדבר בלשון חמורים. אין פלא שחמור יוכל לדבר בלשון בני אדם..."

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

בעולם מושלם היינו מגדלים את הילדים שלנו מלאי ביטחון עצמי, שידעו מה הם רוצים ושיגו מה שהם צריכים בלי שום בעיות, הכול בעזרת הביטחון הושפע שלחם. אבל בעולם האמיתי, הילדים שלנו חוטפים "מכות" על בסיס יומיומי, אם זה מילד שצחק להם על הציור, או כישלון שהם הרגישו שלא הצליחו לבצע משימה שחשבו שתהיה קלה עבורם. אנחנו עלולים לחשוב שאין לנו משקל על הביטחון העצמי שלהם, אבל ילד מחפש פידבק מהורה שלו כל הזמן, וזה מה שצטרך לעשות כדי לאזן את החוויות שמשפיעות להם על הביטחון העצמי באופן שלילי.

תדייקו את המחמאות - יש לומר "איזה ארוף!", "את ממש מוכשרת" ככה בלי שום סיבה והסבר לא ירים להם באמת כמו לתת מחמאה על משהו ספציפי שעשו. אם במקום זה, נחכה לרגע שהיא יושבת לצבוע ונחמא לה איך היא לא יוצאת מהקווים, או כשהוא מפנה את הצלחת מהשולחן נדגיש שהוא ממש בוגר. אלה יתנו להם מוטיבציה להשתפר ולא רק איזה משפט כללי שאולי נותן ערך. כי ילד תמיד רוצה לשמוע מהורה שלו מילה טובה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעור של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

ל- ש. ל. ז. היקרים שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל משפחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

פרשה ואלה

אבי וגלית אפלימיה
שיבירוכו מפני עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ואשר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

עילוי דודון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימין בן פרי יצחק ז"ל משה נאמן בן מרים ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בן חנוכה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה עמרני בת זולכיה ז"ל	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעזין בן זאורי ז"ל ראובן לוי בן טרג'ה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ בן ביבי הי"ד יעקב נאמן בן סולטנה הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן שודי אה"ד שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימין בת גוג'ה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת דינה זלורי בת סולטנה מנב"ת	רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : אברהם יגל בן מרים הי"ד אברהם נאמן בן מרים הי"ד ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ד שבי מוסאי בן נהיית הי"ד שמעון בר-יוחאי בן עדי הי"ד רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גוזה מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת	רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : אברהם יגל בן מרים הי"ד אברהם נאמן בן מרים הי"ד ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ד שבי מוסאי בן נהיית הי"ד שמעון בר-יוחאי בן עדי הי"ד רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גוזה מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת